

मातमे हुसनेन.

यानी नये मातमे ओर नोगीनामे.

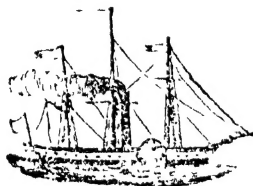
सधे व्यप्यासने

छपा के अहिर कीया.

येह किताब सने १८९७ के अक्ट २५ वे

के मुजिय २७४२ इष्ट है.

दूसरा-हीस्मा.

हमारे हिस्सा हवाकी किश्ती बजाही व्यपनक अटक रही है

येहमदायादमां.

भामानी हवेकी मध्ये पु० प्री० ए० ए० कंपनीना

प्रेसमां २७४० उलाज गंगारामे छपा.

सने १२६८ हिजरी.

सने १८८० ईसवी.

कीमत १ आना.

માતમે હસનેન.

માતમ ૧.

ઓય હાય બાગે હેદરમે ગમકી હવા હે,
 નવનિહાલોપે જોરો જુદા હે, રીઓય હાય બાગે. પત્રકા
 ગુંચે ગુંચે મેં આપ બેઠલી હે,
 લખપે જુલ જુલ કે નદિ અલીહિ;
 ગુલ ચરાગે નખી હો રહા હે. ૧
 ચરમે નરગીસ બની હું ગુલાબી,
 એન દર્યા મેં આઈ મુરાબી;
 ક્યા શયુફા નયા પેહ ખિલાહિ, ૨
 કુચ્છ ન કેલે અકેલે પે ગમ હે,
 તખતમે ગુલ કલમ યક કલમ હે;
 સર્વ યકપાપે બી ગમ બપા હે. ૩
 જોશમેં આકે દર્યામે હિમ્મત,
 ધીગમે આજ જામે શહાદત;
 ઉસકી જુરઆત પે સદ મરહબાહિ. ૪
 નખલે ઉમ્મદકો બરે દિલાના,
 આબે કોસરસે ઉસકો બદાના;
 તુમસે હામી કીયે ઇલતિજા હે. ૫

માતમ ૨. નવ ઝખાની.

ઓય હાય શહને કરબજકે બનકો બસાયા,
 ઓર મદીને કો ફિલસે જુલાયારે ઓય. પત્રકા

ફારસી—ખલક મીચુકત અલ્લાહિ અકબર,
કતલ ગશતા શહે ઈબને હેદર;
યા ખુદા યા ખુદા યા ખુદાયા. ૧

પંજાબી—પ્યારી સૂરત તૂ કીં હે છપાંદા,
દાગ હિજરોંદા સાનું દિખાંદા;
શેરે માતમ હે સખને મચાયા. ૨

પશ્તો—નિશતહ આસાન દે દા શબ્દ અત,
ડેરા મુશકિલદે કારે શહાદત;
કિસને સજદે મેં સરકો કટાયા. ૩

પુરબી—શહકો બાવત હે હમરી જુદાઈ,
રોરો બાવત હે સગરી ખુદાઈ;
શહકે દિલમેં યાહુ સમાયા. ૪

ગુજરાતી—દાસના દાસનો દાસ જાણી,
આપજો હોત્રે દોસરનું પાણી;
ઝોહરા બીબીના છો આપ જાયા. ૫

મરાઠી—માઝયા માલિક તુમહી માઝયા આપ,
માઝયા નીવારણુ કરે સર્વ પાપ;
મેં હું સેવક તુમાહરા ગીનાયા. ૬

અંગ્રેજી—આઈ બેગ આઈ બેગ યોર પાર્ડન,
શામી હસનેન હેવન્સ ગાર્ડન;
યાં જો પોહચું તો સખ કુચ્છ મેં પાયા. ૭

હિંદી—જસકો જીવીલ જૂલા જૂલાયે,

ઝોર ખિતરે જીસકા મુખડા ધુલાવે;
 શિખરે ઉસપે ખંજર ચલાયા. ૮
 ઝરખી—ધસ્તગીસૂ લિ ઉમ્મતકા અસગર,
 હામીયુન અંતા ફિલપોમે મેહશર;
 ફુલઝમુલ ફેઝો બહરલ અતાયા. ૯

આતમ ૩.

આજ શહેને શહાદત પાઈલે,
 આજ શહેને શહાદત પાઈલે; પલટા.
 સરે કટાયા લુટાયા હે ઘરેકો,
 ઝોર ઉમ્મતકે તૈં બખ્શવાઈલે. ૧
 બાપ અલી ઝોરે નાના નખી જીસકા,
 બીબી ઝોહરાસી જીસકી માઈલે;
 કેહ રઝીના લિ ઉમત કો રખસે,
 શહેને સજદેમેં ગરદન ઝૂકાઈલે.
 જીનો ધનસાન હૂરો મલાઈક,
 રોરહી ઉસકે ગમમેં ખૂદાઈલે;
 યે મુદરરિસકી કરના શકાઅત,
 આપકે હાથ મુશકીલફુશાઈલે.

આતમ ૪.

બાલી ઝોહરા યા ખુદા યા ખુદા,
 મેરે લખતે જીગરને હે કયા ફુઝ્ઝ સહા; પલટા
 યા ખુદા તુને મુઝકો કીઆ સૈઈદા,

ઓર ખાવિંદ દીઆ મુઝકો મુશકીલકુશા.
 બાપ મેરા નખી મુસ્તફા મુજતબા,
 મેરે બચ્ચેપે ક્યા કુચ્છ થે સદમા હુઆ;
 જીઓ ધનસાન ઓર એહિલે અજમો અરબ,
 ગિનતે મુહરે નબુવતકો કેસે થે સબ.
 લે અઝલસે અમદ થી વો જાએ અદબ,
 કુદતે બચ્ચે થે મેરે કેહ મરકબા;# ઘોડા
 યાંસે ચલ યાંસે ચલ મરકબા મરકબા,
 વાહરે મરહબા વાહરે મરહબા.
 હોઝે કોસરકો દે એક દમમેં લુટા.
 એક કતરા ન પાનીકા ઉસકો મિલા;
 સારે કુનમે કબીલિકો રનમેં કટા,
 તેરે સજદેમેં ગરદનકો ઉસને ઝુકા.
 બાબશદ મેરે નાનાકી ઉમ્મત ખુદા,
 યેહ કહા ઓર જનતકો રાહી હુવા;
 મુઝકો કરબલકા મેદાન આયા નઝરે,
 કતલ દેખા મેને મેરા લખતે જીગરે.
 ખુન આલુદા કપડોંપે કરકે નઝરે,
 અઝકી મેને એ મેરે રખબલહિલા;
 ખુન આલુદા પેરાહને ખસ્તે તન,
 યાને ફરજંદ ઓર ખુદ હમાએ હસન.
 હથમેં રખું જીઝાંમેં કરકે જતન,

ફિરતું કયા હુકમ કરતા અય માલિકા;
 આઈ હકસે નિદા યેહ કે એ સૈધદા,
 હુઈ મકબુલ યાંપે યે તેરી દુઆ.
 બાપકી તુને ઉમ્મતકો લી બખશવા,
 મરહુમા મરહુમા મહરુમા મહરુમા;
 દેખો કેસી મુહબતથી ઉમ્મતકી વાં,
 એર ઉમ્મતકો દેખોહે ઉલફત કહાં.
 લાંડી હુરમતકી હે યેહી ચિરદગ્યાં,
 મહરુમા સૈધદા તુઝપે સદ્દે અલા;

માતમ ૫.

આજ કરબલમેં દર્દા અલમહે રે.
 કયા સિતમ કયા સિતમ કયા સિતમહે, પલટા.
 હાય ઈમને અલીકા વો પ્યારા,
 ઘેર કર ઝાલિમોને હે મારા;
 નિસકા નાના શકીએ ઉમમહે રે. ૧
 બાપ નિસકા યફુલા લકમહે,
 માતો ઝોહરા નો આલી નસમહે;
 નિસકા અરશે બરીપે કદમહેરે. ૨
 નિસકા નિઝીલ ખુલા ખુલાવે,
 એર ઈમામ હસન વો કહાવે;
 જાને એહમદકા નિસમી નિસમહેરે. ૩
 નિસકે રતમકી સમકાં બખરહે,

जिसका नाना तो अइल अशरहे;
 क्या कीम्मे उसपे ज़िरो जुलमहेरे. ४
 अजबदुर रेहमान कर अशक़्कारी
 आगे तहरीर कीहि न यारी;
 हशर तक गर लिम्मे तो ली कमहेरे. ५

भातम ६.

आय हायरे अर्थ ज़रीफ़ा सितारा,
 करके अक़स उसे रनमें मारा. पलटा.
 लाशपर उसके आतूने मेहशर,
 जोली रो रोके कुरबान मादर;
 पुरजे पुरजे है तन तेरा सारा. १
 आध जिम्मे ज़ग़्ग लाशे असगर,
 जानु केहतीथी रोरो के सरवर;
 आग लूटा गया है हमारा. २
 गमसे कासिमके ये सारे मुज़तर,
 हाय अक़सोस माराहि असगर;
 सप्परका अजब रेहलि न यारा. ३
 गमसे तनवीर कर अशम पुरनम,
 ज़िन्नो धनसान करते हैं भातम;
 गया ज़न्नतको अहमदका प्यारा. ४

भातम ७.

आज भातम है शहि उममकारे,

યમની શબ્દીર બેહરે કરમકાંઠે
 કેયો ન તુફાં ઉઠે ચરમે નમકા. પટલા.
 કરબલામે યે શેરો શગબહે,
 સુબહ કતલે અમરિ અરબહે;
 ગિર પડે આસમાં કયા અજબહેરે. ૧
 બાગે આલમમે હે શહકા માતમ,
 ભુલ્લું સુંબલને કી ગમમે બરહમ;
 નાલે કરતે સખ ગુંચે બહમહેરે. ૨
 કહે અફસોસ મલતીલે મેહદી,
 ગમમે મુરઝા ગઈલે ચંબેલી;
 હે કયા તનપે સોસનકે નીલારિ. ૩
 ઝિંદગીકે હૈ લાલા કો લાલે,
 બરગમે અશક શખનમમે થાલે;
 સર્વપર ફુમરીઓં કેહે નાલેરે. ૪
 બોમે ગમહે યુલે યાસમનમે,
 આક ઉડાતી સખાલે ચમનમે; ૧
 મુનશી માતમહે ચર્મે ફુહનમેરે. ૫

માતમ ૯.

ઓય હાય અબીઅકબરે ગયા રનમે મારા,
 થા વો બુજ રિસાલત કા તારા, પલટા.
 શહકો સદમહે નુરે નઝરેકા;
 દેખકરે હાલે અખમે જિગરેકા;

દિલ હુવા તેમે ગમસે દુપારા. ૧
 ઝખમપર ઝખમ મોપર લગાલિ,
 ગોયા ચેહરેપે સિહરા બંધાલિ;
 હો ગયા હાલ કયા ચેહ તુમહારા. ૨
 ખાનુ દેહતીયી આંસુ બહાકર,
 દાગે દિલ દેગએ મુઝકો અકબર;
 જુઝ રઝા કયા કઝાસે હો ચારા. ૩
 અલી અકબર ઉઠો મેરે મહર,
 બાએ સિખતે નખીકી મદદકો;
 રતમે તનહા હે ઝોહરાકા પ્યારા. ૪
 મુનશી રોતેયે સારે જફાળે,
 જામ યે ફરમાતેયે શાહિ ખુશખો;
 યા ઝફીમે મેરા સાહરા. ૫

માતમ ૯.

ઉજડા ઝોહરાકા દેખો અમનહેરે, ૫૧૮
 હય હય મારા હમામે અમનહે;
 શીરે ઝોહરાને જીસકો પિલાયા,
 ખૂલા જીખીલને જિસકો ખૂલાયા;
 ઉસને કરબલમે સરકો કટાયારે. ૧
 યા વો ફરજંદ રસુલે ખુદાકા,
 યા વો ખેટા અલી મુરતઝાકા;
 યા વો બાઈ હસન મુજતબાકારે. ૨

કાન એસા હુવાલે જહાંમે,
 જીસકા રતના વ્યાલે કુરઆમેં;
 જાન દેદી ખુદાકી રામરે.
 ૩
 ખાનુ કેહતીથી સત્કા પુકારે,
 અલી અકબર તો જન્મત સિધારે;
 અમ મેં જીર્ગી કિસકે સહારે.
 ૪
 ફૂલ અસગર તો ખિલને નપાયા,
 તારે જાલિમને ઊસકા લગાયા;
 મેરે જાનીને જંગલ બસાયા.
 ૫

માતમ ૧૦.

શાહિ દીંકા જહાંસે સફરહેરે,
 સુરતે આપ હર ચશ્મ તરહે; પલટા.
 હો ચુકી રૂપસત એહલે હરમસે,
 પુછતે અશક હૈ ચશ્મે નમસે;
 તેમે હેદર બી ઝેખે કમરહેરે. ૧
 દરખે ખેમે કે હાઝિરહે ફુલફુલ,
 દેખલો આખરી યે તજમમુઝ;
 ફિર જહાંમે કહાં યે કમરહેરે. ૨
 સજકે હથીઆર વો શાહિ આદિલ,
 આયા અમદાએ દીંકે મુકાબિલ;
 જાલીમાં કો કહાં અબ મુફરહેરે. ૩
 જુરઅતે શાહિ સફદર તો દેખો,

નેહરે તેજે હૃદયે તો દેખા;	
લશકરે ગામ ઝેરો ઝગરો હે.	૪
મારે મુનમુનકે લાગ્યાં સિતમગાર,	
હા ગએ હૃદયે આલિકરો લાચાર;	
અપ્પગિયે આસીયોંયે નઝરો હે.	૫
ક્યા લિખું મુનથી હાલે સકીના,	
ચાકચાક ધસ અલમમે હે સોના	
આલે અહમદકે ગમકી સહરો હે.	૬

ભાતમ ૧૧.

આપ હાથે સોઝે હુસનો હસનો હે,	
ગમમે અમ જીસકે અર્થે કોહનો હે;	પલટા.
હાથ આતૂને જલનકા ખારા,	
શિશ્નને ઉસકો અઘુર્મ મારા;	
ચૂરે ઝખખાસે સારા બદનો હે.	૧
હાથ ફૂલેકા રનમે કટા સર;	
એવા ફુલનો હે બલવે મેં ચકસર.	
જુદમ કેસા યે અર્થે ફૂલનો હે.	૨
નાના જીસગ નખી મુરતઝો હે,	
આપ જીસકા અલી મુરતઝો હે;	
આજ ઉસ ચહપે રંજી મહનો હે.	૩
ફૂફીઓંને ન ફૂચ કદ જાની,	
ચહપે જુલપકે કી જુદમ રાની;	

મારા અમગરેકાં નિશાનાં મહનોંડે. ૮
 લોગો સગ્ગનદકો મતમતાઓ,
 ઉસકે દિલકો ન કોઈ જ લાગ્યો;
 અપતા તનોંડે ગરીબુલ વાનડે. ૫

માતમ ૧૭.

હાય કેસા યરંગો મહનોંડે,
 લાગે ચલ દરતમેં બે કુદન હેરે; ૫૧૨.
 આલી ઝેનગ મેં કિસકિસકો રોડે,
 જનન કિસકિસપે મેં અપની ખોડે;
 કાતિમાકા સગ ઉગ્ગા અમનોંડે. ૧
 ઉકો ભાઈ ઝરા માંહમે ખાજો,
 આંખે ખોજો સકીનાકો દેખો;
 તાર તાર ઉસકા સગ પેરહનોંડે. ૨
 કિસને તસવીરે એહમદ મિયાદે,
 આર સીનિપે બરછી લગાઈ;
 ખુંમેં આલુદા ઉસકી ઝકનોંડે. ૩
 હુલે જુસકો ખુદાને પેહનાએ,
 લાગ ઉસકી કુદન તકન પાએ;
 ખુદમ કેસા યે અર્ખે કુદનહેરે. ૪
 જનનવર પાની પીકર હેં સેરાગ,
 કુનયા ઝોહરાકા હો જગકે બેઆગ.
 અર્ખે કેસા યે તેરા ચલનહે. ૫

એ વફા ખતમ કરે ઇસ ખ્યાંકો,
રંજ હોતહિ સારી જહાંકો;
હસ્ત પુર ખૂંમે શહિ ઝમનહેરે.

૬

આતમ ૧૩.

રનમેં ઝૂલા શકક શહકે ગમકારે,
રંગહિ આસમાં પર અલમકા; પલટા.
રનમેં જીસદમ યો ગાઝી થા આયા,
શેઅબ અઅદાપ ઉસકા થા છાયા;
ક્યા લિખું હાલ ઉસકે હશમકારે. ૧
શિખ્ર બેદાદને ઉસકો મારા,
આર સર શહકા તનસે ઉતારા;
ક્યા લિખું હાલ એહલે હરમકારે. ૨
જમા અઅદાને ઉસકા જલાયા,
મેહમાં બુલવાકે ઉસકો ફંસાયા;
થા ન હામિલ વા એસે સિતમકારે. ૩

આતમ ૧૪.

લૂટા ઝોહરાકા સારા ચમનહેરે,
મારા અઅદાને ઈબને હસનહે;
મારા સૈઇદકો મેહેમાં બુલાકરે,
લૂટા ઘર શહે હકકા સરાસર;
લાથ સિખતે નખી બે કફનહેરે. ૧
ખાસા બચ્ચેકો ગોદીમે મારા,

- ખે ગુનહ સૂએ જન્નત સિધારા;
 બાનુ પર તાઝહ રંગે મહનહેરે. ૨
- આલે એહમદપે ખુદમો સિતમહે,
 શહે બેકસપે રંગે મહનહે;
 ખુદમ અઅદાસે મજરહ તનહેરે. ૩
- શકલ દૂલાને કેસી બનાઈ,
 મેહેદી હાથોમે ખૂંકી લગાઈ;
 બદલે શાદીકે રોતી ફુલનહેરે. ૪
- લૂટા ઝેરે ખુદાકા સફીના,
 કીઆ વેરાન શહેરે મદીના;
 હાથ કેસા યે ઉસકા ચલનહેરે. ૫

જોગીનામહ. ૧

જોગી કેહના શુર ખિસમિલ્લહ,
 પડકે લાઈલા હા ધલ્લલ્લહ. પલટા.
 હમ્દે ખાલિખ અદા કરે અખાસે, જીસને પેદા કીઆ
 ખલ ફુલ્લહ. ફિરતુ નઅતે નખીકો બ્યાં કરે, હે મુહમ્મદ-
 નખી સલ્લલ્લહ.
 કહા લોલાક હકને હે જીનકો, હેગી કુદસી હદીસ અ-
 ઝમિનલ્લહ. ખાદ ઉનકે જોહે ચારે અસહાખ, કરકે
 તઅરીફ કેહ રદીઅલ્લહ.
 ફિર બ્યાં મદહે હઝરત અલી કરે, શેર યઝદાં હે ચોરોહે
 યફુલ્લહ. લાફતાહ જીનકો હકને કહાહે, ઉનપે નાઝિલહે

नसरेन मिनललह.

कुछ तोरे कीये दीन रोशन, हुवा हसिलाम तय अउललह.
करे सना अगुनु आगुन नचन, हवा मिनते नयी अ-
समनुलह. उनके दामनसे अगुगिश नहांकी, हथमें स-
अक्ष अगुगुगा अलह.

होगे ईश्वर हो उनके आम, हें हुसेना हसन अलीलह.
राह हकमें दीये हेंगे सरका, रहे रात्री रजा धनदलह
या वो अहमद नयीका नवासा, सरका उसने दीया
हसली अलह. गमसे हजरतेके नंगी अने हम, आक म-
लके लीया इकरे अलह.

गममें रहते हें हररोओ शय हम, छोड धरपार के ओर
मुहलह. यांसे हसका पढ इतिहास, सुरह अल हमने
ओर कुल हुवलह.

जोभीनामह. २

अ नोगी नोग उदाये धिमाम, उसपर दूहो सलाम.
हिस ओर हवाके अपनी नजाके, तेज जगाध है आक.
अनहदकी भाजा आज भलेमें, छोड हें हवाके काम.
दईकी सुमरेन हाथमें लेकर, ध्यान है रंजे अलम.
आजके कइनी गमकी भलेमें, जपते हुसेनका नाम.
नेकी अदीसे काम नहीं है, आज में अपनेहें भरत.
आह दिलोसे गमकी निकलनी है, सेते हें हर सुपणे शाम.
करते अवारन फिरते हरिकल, तारीअि अकदसकी हम,
इतिहा पढ ओर गमका सुनाते, हेंगे समोके कलाम.

आगे हम दस राजे महाराज, होंगे हमन के ईश्वर.
 दशों अलाकेहम हों मुसाफिर, करणल हों अपना मकाम.
 आगे हों हिर हम राजके आम्हदर, आबु सुनो यह सुनन
 उत रहेंगो हिरजी मज्जिन, मरगयेनो अर वसलाम.
 हजी दूआ सय आबुसे मरी, नोहो मुहिअस हसन.
 रजीयो मुदा आम्हदयो सज्जो, जगमें रहे शाह काम.
 जमका जया उगताह तु हरदम, आले नर्मीकाली कर.
 उनके वसलिस तुज्जो मिलेगा, हजरमें कोसरका जम.

जोगीनामह. ३

हजक में जय पाई धरनारे आबु, मरनेके आगे मरना.
 हजककी मनजिल सज्जत कहन है, हजके रणना कदम.
 धार हजका हजकका मुशकिल, जय मुधरेकेनो अदना रेआबु.
 नहो अकअर दिलमें समझकर, हजलल वरीद पिछान.
 हिरसा हवा आर जगजो हसदसे, हाथोंको धोकर गुजरे-
 ना रेआबु.

किअ आर जगजकी मेंसे तु दिलको, पाको साइ कर जय.
 नकसे अमारो मुजीकी पेल्ले, गरेदनको जय पकडनारे आबु.

जोगीनामह. ४

हजकसे दिलको लगानेरे आबु, मुमरन पे मुमरन हिराना.
 हजक हकीकी रमजे अकीका, आम्हिक तु होके मुदाम;
 नकसे अमारो की आलिशों में, दिलको न हरगिज हंसानारे.
 जगके अदमकी मनजिलमें था तू, लो आदमका पकडा बुलुद
 वम्हदा वहां था करके तु आया. लेइ न हस्को निमानारे.

જાગ્યે અલસતો રખ્યે કુમકી, આઈ નિદાથી યકીન;
 ખાલે સખને કાલુ બલાઈ, કરતેહો અગ ક્યા બહાનારે.
 આંકે જહાંમેં બૂલ ગયે સખ, ઇકરાર અપને તમામ;
 હિસો હવામેં એસે ફંસેકે, વઅદેકા ક્યાહે ઠિકાના.
 પરદહ ફુકા દિલસે ઉકાડે, આશિક તૂ કરલે ખ્યાલ;
 અપની ખુદીસે પેહલે ઝુઝરકર, આતસે વાસિલ હોજના રે.

(સવાબ) જોગીનામહ. ૫

જોગી ઉસવક્તહી તુમ ઠહાઓ, અલિક્ લામ મીમ કા
 ભેદ પાઓ. ક્યા અલિક્ લામ ક્યા મીમ ક્યાહે, ઇસ્કા
 મતબબ કુચ્છ હમકો સુનાઓ.
 ક્યાં લિખે ઇનકો ફુરઆમેં પેહેલે, હમકો ખતલાય બિન
 ધર ન જાઓ; મઅરફત હીકી જીસકા ખખરહે, સામને
 ઉનકો ઈરે લે આઓ.
 ભખ ધરના તો હે બાહત આસાં, ઉસકે રસ્તેસે ઉસકા
 રચાઓ; એસે રેહમાન કે હે સવાલાં, ગુરદાતાકો જાએ
 સુનાઓ.

જવાબ.

જોગી સાહિબ સુનો ઈરા ગુફતાર, મેંતો જોગી બડા
 હુંગા લાચાર; મઅરફત હીસે હોંગા જવાબી, યાં થરીઅત
 સે ક્યાહે સરોકાર.
 આપકે ઈરે ખુબહી ઈનેગી, જીતેગા વો જીસે ચાહે
 ગફકાર; અલિક્ હે આતે અલાહસે મતબબ, જીસને કુત
 સે કીઆ સખહી સનસાર.

લાગે છે સુનો મેરે દાતા, લિસાને જીખરખલી નમુદાર;
મીમકો કોન નહી જાનતાહે, હે મુહમ્મદ નખી સખકા સરદાર.
હે યે કુરઆને પેહલે ધસીસે, તાકે સખ લોક હાવે
ખખરદાર; હે મુહમ્મદ નખી જો પ્યારા, ઉસપે કરતાહે
કુરઆન ધંઝદાર.

ઓર જીખિલહીકી ઝખાસે, તાકે જાને વો જોહે ખરખ-
દાર; પેહલે ધસ વાસ્તેહી યે આઝમે, તાકે જાને જોહે
ઉલુલ અખસાર.

ચિશ્તીઓંકા હે ખાદિમ યે હામિદ, કરીએ કરની હો જો
કુચ્છ કે તકરાર.

જોગીનામહ. ૬

જોગી જખ રમઝ દિલમેં યે લાઝમે,
અલિફ ઓર મીમ કા ભિદ પાઝમે. પલટા.

ગંજે મખફીસે કાઢમ હવાયા, લામ ઓર મીમ ખાહમ
જમાએ, જખ હવા શોક ઉસ્કો યા કુતકા, જસસે મન-
ડાન સારા રચાએ.

નૂર તારીમેં આકર મિલાયા, જોશ કુદરતસે એકજા સ-
માએ; નામ મહકુતપર જખ અહદયા, અર્શપર આકે
એહમદ કહાએ.

યોંહી ખુદ કો ખુદીમેં વો યુમકર, અલિફ હો મીમ સૂરત
દિખાએ, મીમ મઅશુકસે હોકે મહરમ, એન આમિક હો
દિલકો લખાએ. /

ઝાતસે સિક્કત પર, આગયા વોહ, અપની કુદરત ઝીં
 આપહી લુભાએ; બુદ ના બુદસે હોકે ઝાહિરે, ઇશક કા
 નેશ ઉલકત દિઆએ.
 અપને માઅમશુક કી સારી ખાતિર, દોજહાં અર્થ કુરસી
 ખનાએ; રતના એહમદકા ઇસહાક દેખો, અમે મુરસલ
 સખહોકે કહાએ.

જોગીનામહ. ૭

જોગીજી લીજીએ મુજરા હમારા, સાંઈ ધુકરાકો ઇશકે દુખારા
 ઇશક હસનેન હે દિલપે કાઇમ, હે વો આલે નખીકા પયારા.૧
 હસકે ગમસે તો જોગી ખને હમ, આક મલ તન બદનકાસંવારા.૩
 છોડ ધરખારે ગમસે જલાતન, રેહતે ફિરતે હૈદસ દીન અવારા.૬
 વાદકરે હાલ સખ કરેખલાકા, આહકા નિકલે દિલસે શરારા.૫
 હાય અપને નખીકા નવાસા, ભૂખા પ્યાસા જહાંસે સિધારા. ૫
 સારા કુનખા કટા ધરે લુટાયા, સખ આરે શુકરે જુઝ દમ નમારા.૬
 હાય નાનાકી ઉમ્મતકી ખાતિર, હકકે સિજદેમૈ સરકો ઉતારા.૭
 કતલ જમ શહ હુએ કરેખલામૈ, હાયલે સરપે જિખીલ મારા.૮
 અખતુ અખ્યાસ કરે આહો ઝારી, કયા ફલક પરસે ટૂટા સિતારા.૯

જોગીનામહ. ૮

સુનો જોગી હે ઇશકે સદારા, સખકોલે ઇશક અપના પયારા.
 ઇશક અવલ અહદ એહમદકા, જિમ્સે કંનેન હે આશકારા.૧
 હૈ વો મુરશિદ વો હાદી જહાંકે, જિનપે કુરઆન હકને ઉતારા.૨
 ખઅદ હસકે શહે કરેખલાકો, જોહે ઝોહરાકી આંખોકા તારા.૩
 સબી જોગી વો ખાકી મલંગો, ખાનવા સરગરોકો હમારા. ૪

ઝોર ઇંઝની નકીઓ ભંડારી, ઝોર કુતવાલ કો કેહ પુકારા. ૫
ઈશિકે અશકાક કેહ હરજમઅકો, મિલ હરએકકો કેહ ન્યારા. ૬

જોગીનામહ. ૯

જોગી કયા બેઠે રંજો અલમમેં, આઓ માતમ કરો શહેકે ગમમેં.
ધરમેં આલે નખીકે અલમહે, છાયા ગમ આજ લોહો કલમમે. ૧
કરખલામેં ફંસા ઇંબને હેદર, ધેરે ઉસકો હેં ખુલમોં સિતમમેં. ૨
કુફીઆં મિલકે સારે જક્કાર, રંજ કયા કયા દીઅેદમઅદમમેં. ૩
કુફીઆંને ખુલા ઉસકો મહમાં, કયા હી બૂલે હેં માલો દિરમમેં. ૪
કરતૂ અખ્યાસ હસનેનકા ગમ, જિસકા માતમહે અરખોઅજમમેં

જોગીનામહ. ૧૦

ગમકો દિલમેં હુસેના કે લાએજી, નામહે જોગી પાએ; પલટા.
આકે બદનપરે મલકે અપને, જલાકે દિલકો તમામ,
છોડકે સખસનસારે જહાંકો, દાગ હે દિલમેં આએજી. ૧
આલે નખી વો હસનેન કે ગમમેં, જોગકો હમને ઉઠાએ;
શહરે ઝોરે ખરતી છોડ કે હમને, જંગલ જાકે બસાએ. ૨
ગમકી સેલી ડાલ ગલેમેં ગેરવા કરકે ખાના,
કાનમેં મુંદરે સરપેચ માલા, સુમરનકો સજાએજી. ૩
ગમકા બયાં ઇસહાકે તૂ હરદમ, આલે નખીકા કરેના,
સારે મુહિબ્બોંકો ગમકી રિવાયત, પદ કે તું સમજાએજી. ૪

જોગીનામહ. ૧૧

જોગી કરસે તૂ દસદિન મુઝારાએબાબુ, કરખલમેં કૂચહે હમારા.
દશતે બલાસે આએહેં હમ, કરખલ હે નામ જહાંકો,

लंया सकरे दरपेश पठाहे, क्या तूने दिलमे जियारा. रे. १
 हाल उहा हसेनेन का गममें, आयेहें अनके इकीर,
 ओहें आपतो धूनी रमाके, जोग है तनपे संवारारे. रे. २
 कानोंमें ड्रंडल गलेमें है सेली, भाजा है गमका निशान,
 मातमी सूरत अपनी अनके, करते जहां का नजारा, रे. ३
 करते आचारत फिरते हरिकण, गमका सुनाके अयान,
 हाथ नथीके नथीरे हुसेनाको, मिलके यत्रीदोने मारा. रे. ४
 आह हुसेनाके गममेंरे आयु, दिलको नहीं सुगम्येन,
 छोडे सय सनसार को हमने, पकडा जहांसे कनारा. रे. ५
 दो दिनके मेहमां हैं जहांमें, जना तो होगा अर,
 साजके अम्बदम्ब्र फिरभी जहांमें, आके करेंगे पसारा. रे. ६
 कुछ भीतुले ये कादिर इकरोहे, दरपेश हेगारे जना,
 वक्त ये क्या अय अयही बलाहे.
 आवेगा फिरना दुआरा. रे. ७

जोगीनामह. १२

आया मुहररमका महीनारे जोगी, भरभरके आताहे सीना.
 ऊपर के अंदर रह नथी और कतिमा ओहराये केहते,
 आह यत्रीदोने प्रथमसे लूटा, आले नथीका पत्रीना;
 कीआ प्रथम रेअके कीना. १
 पढते थे उसके नानाका कलमा, और मुसलमां केहते,
 आह यत्रीदोने उसका कोयाहे, तीरोतपरका निशाना;
 बेवो केसे कोमे कभीना. २
 आले नथीके इतनेके सारे, जनेये ओहले यत्रीदी,

બાપ અલીએ ર કાતિમા માલે, જુસકે નર્પાઈ નાના;
શકાઅતકા જુસેહોના. ૩

જોગીનામહ. ૧૩

હુસેનાપર બિગે દરદો સલામ. પલટા.
અમરે ખુદાપર શહેદી સરવર, જાપોહચે કરબલ મકામ,
સજદેમે હકકે દે અપનેસરકાં, છુડવાય ઉમત તમામ. હુસે
આલે નખી ઓલાદ અલીસખ, મઅસુમ તિફલાં તમામ,
એકુએકને અપને સરકાં કટાયા, પાયાહે જનનત મકામ. ૨
નાનાસે જુસકે વાકિક્ષે સારે, એહલે સિતમ કરનાર,
જનકે ફિર અંજન પો બનગએ, નહીં પેછાંન ઇમામ. ૩
રહમાન યાસે બસકર અબતુ, માતમે આલે રસુલ,
શાકુએ મહશર સાકીએ કોસર, દેવાંગે કોસરકા જામ. ૪

જોગીનામહ. ૧૪

જોગી સુનલો ઝરા ગમકી તક્સીર, રાવીહરતાહે ઇસતરહ
તહરીર ; મિલકેસારે યત્રીદાંને બે પીર, કરબલામે કીએ
કતલે શખપીર. ૧

ઉસકો બુલવા મદીનેસે ઇકબાર, ખુલમ ક્યા ક્યા કીએ
હે જફાગાર, તને તનહાકો મારેહે લાઆર, ઉસપે ઝાલિમ
ચલાએ હે શમશીર. ૨

ઉસકો બુલવા મદીનેસે મેહમાં, કેસી ખિદમત કીએ ઉ-
સકી નાદાં, એક કતરા ન પાની દીએવાં, ક્યા કીએ હે
હુસેનાકી તોફીર. ૩

તીનદિન તકમિલાહે નપાની, ભૂકે પ્યાસે નખીકેથે જાની;
હાય ! અસગરકી તિશના દહાની, બદલે પાની કે ઉસપે
પડે તીર. ૪

હાય બાનુકી ગોદીમેં હરખાર, રોતા અસગર અલીયાવો
લાચાર; ઓરજો ચાહે પાની હરેકખાર, ઉસકો ઝાલિમ
દિખાતેથે શમશીર. ૫

રહમ ખાતે નથે કુચ્છાસિતમગર, એહલેખેત ઓર અલો.
નખીપર; કેસે બેદરદથે સખત અખતર, દિલમેં કબથી
મુહખ્ખતકી તાસીર. ૬

રોક ઇસહાક અખતુ કલમકો, હાલે કરખો બલાકે રક-
મકો; ઓર પલીદોં કે જોરો ખુલમકો, કેસે સાબિરથે હઝ-
રતે શખખીર. ૭

જોગીનામહ. ૧૫

જોગી સુનલો બચ્ચન અખહમારા, ગંજો મખફી સુખન આ-
શકારા; ગંજો મખફીસે ઝાહિર હુવાથા, જોંકે ઝાહિરવો
કુનસે કીઆથા; કુનતો કનઝનમેં બાકી રહાથા, સારા કુ-
નસે હુવાહે ખુહુરા. ૧

નામ મહકુઝ પર જખઅહદથા, પાક બેચુન ઓર બેસ-
મદથા; ઝાહિરીમેં બનાવો અખદથા, કીઆ ખાતીનમેં
જખ આ ગુઝારા. ૨

સુન અલસ્તો વો કિસકી સદાથી, અખદ મઅબુદકી ક્યા
નિદાથી; ક્યાવો આદમકે ઘટસે જુદાથી, કીઆ કાલુખ-

લાકા ઈશારા. ૩

અહર મહદુઝ પર જાળ કહાયા, અહદીઆન અપની સ-
બકો જતાયા; જોશે ઉલકૂતકો અપને દિઆયા, અહદસે
જાળકે એહમદ પુકારા. ૪

મીમ મઅશુકકી અપની ખાતિર, કીઆ સારી ખુદા-
ઈકો ઝાહિર; અર્શ ફુરસી કલમ અર્ખ અનાસિર, કીઆ
ખાતિન મેંથા કુતબતારા. ૫

અપને ખુદસે ખુદીમેંવો ગુમયા, અર્શ ફુરસી નજોહો ક-
લમયા; અપને મઅશુકસે વો ખહમયા, ફક્ર એક મીમ-
કાયા સહારા. ૬

ઝાતસે જાળ સિકૂતકી ખનીશાન, આપઅપની ખુદાઈકો
પેઝાન; કીએ સિજદે મલક જીનવો ઇનસાન, સખકો ક-
રવાકે સિજદા ફુઆરા. ૭

કીઆ હુકમે ખુદા જીસને ઇનકાર, થૂવો સારે ફરશ-
તોંકા મુખતાર; તોંકે લઅતનકા લે દાખિલુબાર, હુવામર
ફુદવોના બકારા. ૮

નહીં માના વો હકકે અમરકો, અપની જાના ખુતુરગીફ
ખરકો; કફ સિજદામેં કેસે બશરકો, ઇસકો હાથોં સૈનેને
સંવારા. ૯

અમરેહક દિલમેં રખ વાદ ઇસહાક, જોકે વાપદા કીઆ
રોઝે મીસાક; જોકે એસા ફરશતા થા આફાક, અનન
ફાતન કીઆ ખસ્તખારા. ૧૦

જોખીનામહ.૧૬

જોખી આસન જમા બેઠે મઠમે, નહનો અકામર કીદીદકો
ધટમે; રમતે મેલ હુસેનાકે ઠઠમે, કેહતે સિકતો સના કોન
ગટમે. પલટા.

મનઅરફ નફસહુસે જો જાને, ઉસકી કુદરતકે તૈ પેછાને;
ગર્બ આકિલ હો તો ઉસકા માને, ખોલકર દખલે ઉસ-
કો પટમે. ૧

મન અરફ નફસહુ આરે ફકદકો, જાનલે દિલમે વહદો અ-
હદકો; ફક થોડા હે અબદો અહદકો, ખોલદખે જો દિલ
કે ધુંધટમે. ૨

નહનો અકરમ અિલેહકી મનઝિલ, દીદદિલસે તુકર
અપને હાસિલ; હેવો શહરઅ કે નઝદીક વાસિલ, ક્યો પ-
ડાલે તુ રાહિમિકટમે. ૩

કિયો કીનેકો ઇસહાકતુ છોડ, હિસો બુગઝો હસદકાતુ
સરનોડ; સાફ હકસે રજુઅ હોકે દિલજોડ, પડ ન કુખા
કે બુગઝો કપટમે. ૪

दूसरे वक्तका छापा.

अपकी दृष्टि आ जोगीनाम नमुदे नमुदे साध
अच्छे और नये मातम जदाय हे, जालोन कर
क्रम रज्येहें ताके पदनेमें मुशकील न हो.

आहिर अप्पर.

येह किताय सय दुकानदारोंकी दुकानपरमें
कोई शप्स छस कितायको छपवायगा उसको
माजुमेट साहयके सामने जडा रज्येनमें आयागा. ये
हमारी भजनत सीवाय ऐकभी सीन कोई शप्स छ
मेंकी छपवाय नहीं.

उई हरकोसे भी छपवाना नहीं, जसे छपवाना मन
हो वोह हमारी रज लेवे. येह किताय हरसाय नहीं.
आओसे छपेगी.

आकीनाम जगेरह सय मुहरम शरीफकी सीजे अप
कितायमें भरतया भरतया और आधी कितायमें हरे
मातम लेंगे, जे शप्स हमपर अपने मातम छन
इरमायगा उसको ऐक किताय पोठ की भजनेमें आया

अमदायाद-शाहपुर.

सैयद अज्जमास

ता. ५ ममी माहे मुहरम १२८८. हीजरी.

